

Η Μεθόριος «στη μάνα μου»

Μες τα ψηλά τα απάτητα
βουνά της Μεθορίου,
συνομιλώ με τα πουλιά,
τα νέα να τους πω.

Πήγαινε πες της μάνας μου,
εδώ ξεχειμωνιάζω,
μέχρι να έρθει η άνοιξη,
δεν πρόκειται να 'ρθω.

Νίκη προσμένω ένδοξη,
στη χώρα μου να φέρω.
Για μια Ελλάδα ελεύθερη,
πάντα θα πολεμώ

Τα βήματα είναι αργά,
τα χιόνια μ'εμποδίζουν,
τα πόδια μου νεκρώνουνε,
μα δεν υποχωρώ.

Και όταν θά'ρθει ο καιρός,
στην πόρτα να προσμένει,
Τον γιο της να υποδεχθεί,
Με δάφνινο σταυρό.

Συλλογική δημιουργία από τους μαθητές της ΣΤ2 τάξης
του 55^{ου} Δημοτικού σχολείου Πατρών